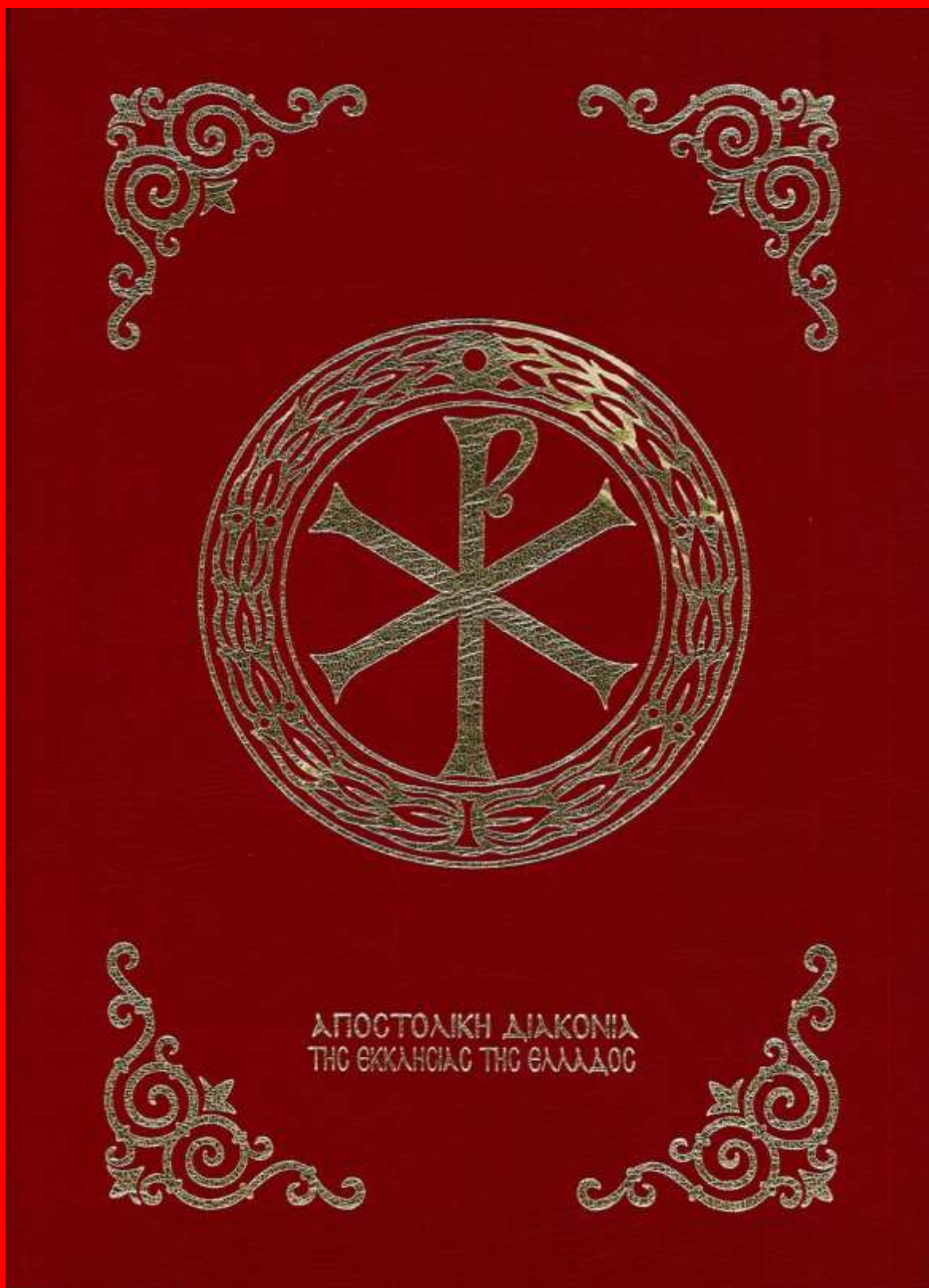

TEZAU LITURGIC
21 OCTOMBRIE

SLUJBA
SF. CUVIOS
ILARION
CEL MARE

ATENA, 2020

21 Ὀκτωβρίου

Ἀκολουθία

Ὁσίου ἸΛΑΡΙΩΝΟΣ τοῦ Μεγάλου

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ὁ ἱλαρὸς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν, ὅτε σε ὁ ἔνθεος ἔρωσ κατέτρωσε, καὶ ἱεραῖς ἀναβάσεσιν, ἐπαναστῆναι, τῶν κοσμικῶν σε θορυβῶν ἔπεισε, τότε ὀπλισάμενος Σταυροῦ τὴν δύναμιν, πρὸς τὴν δαιμόνων ἐχώρησας, Παμμάκαρ πάλην, καὶ ἀνεπλέξω νίκης διάδημα, καὶ νῦν αὐλίζῃ, ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἀγίων· μεθ' ὧν ἡμῖν αἴτησαι, φωτισμὸν καὶ εἰρήνην, καὶ παισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Ταῖς φωτοβόλοις ἀκτῖσι παραδόξως, Πάτερ ἀξιάγαστε τῶν ἱαμάτων σου, φωταγωγεῖς τὴν ὑφήλιον, τῶν νοσημάτων, διασκεδάζων σκότος βαθύτατον, ἐντεῦθεν σε ἥλιον ἄλλον γνωρίζομεν, καὶ μοναζόντων ἐδραῖωμα, καὶ ποδηγέτην, τῶν σωζομένων θείῳ ἐν Πνεύματι, καὶ νῦν τὴν μνήμην ἐκτελοῦμέν σου, τὴν φωταυγῇ καὶ σωτήριον Ὅσιε, Ἰλαρίων παισμάτων, διὰ σοῦ λύσιν λαμβάνοντες.

Δι' ἐγκρατείας τοῦ σώματος τὰ πάθη, Πάτερ καθυπέταξας, τῷ νοερῷ τῆς ψυχῆς, καὶ ἀπαθείας ταῖς πτέρυξι, κεκοσμημένος, χάριν ἐδέξω ἰᾶσθαι Ὅσιε,

ἀνθρώπων ἐν πνεύματι, τὰ ἀρρώσθημα, καὶ ἀπελαύνειν τὰ πνεύματα, τῆς πονηρίας, καὶ διασώζειν τοὺς προσιόντας σοι· ὅθεν χοροὶ σε μακαρίζουσιν, μοναζόντων Σοφὲ ἀξιάγαστε, καὶ τιμᾷ πᾶσα κτίσις, Ἱλαρίων τοὺς ἀγῶνάς σου.

Ἔτερα. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τοῦ σαρκίου ἀπόλαυσιν, καὶ τοῦ κόσμου τερπνότητος, Πάτερ Ἱλαρίων μισήσας ἔδραμες, εἰς Θηβαῖδος τὴν ἔρημον, καὶ πόνους ἐζήλωσας, τοῦ σοφοῦ ἐν ἀσκηταῖς, Ἀντωνίου τοῦ σώφρονος, ἱκανώνατον, παρ' αὐτῷ παραμείνας χρόνον μάκαρ, καὶ αὐτοῦ τὰς νοουθεσίας, τὰς σωτηρίους δεξάμενος.

Ἐκ δυσώδους ἀνέθηλας, ρίζης ἄνθος μυρίπνοον, Ἱλαρίων πρᾶε ἡδὺ καὶ ἄκακε, καὶ ἀνθηδόνα ἐμύρισας, τὴν θεῖαν ἀγῶσί σου, καὶ ποικίλαις ἀρεταῖς, ὅθεν πάντες βοῶμέν σοι· ἀξιάγαστε, τῆς πανσόφου Τριάδος ἐκμαγεῖον, καὶ ναὸς ἀγιώσουνης, περικαλλέστατος γέγονας.

Τῇ συντόνῳ ἀσκήσει σου, Ἱλαρίων τρισόλβιε, καὶ ἀδιαλείπτῳ εὐχῇ ἐκάθηρας, τὸν νοῦν ναὸν ἐργασάμενος, αὐτὸν θείου Πνεύματος, ὅθεν πάντες τὴν σεπτὴν, καὶ σεβάσμιον μνήμην σου, ἐορτάζοντες, ἀρυόμεθα πλοῦτον διδαγμάτων, τὸν βλυζάνοντα ἀφθόνως, ἐκ τῆς σοφῆς πολιτείας.

Δόξα. Ἦχος β'. Ανατολίου.

Ἐκ νεότητός σου φέρων τελειότητος φρόνημα, ὑπέθου σεαυτὸν Ἱλαρίων τῷ ζυγῷ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὸν

βίον ζηλώσας τοῦ Θεοῦ Ἀντωνίου, τοῖς ἴσοις μέτροις τῆς ἀρετῆς ἀφομοιούμενος, κατέτηξας τὴν σάρκα, σκιρτῶσαν ὥσπερ πῶλον, ὡς ὥφειλε τῇ ψυχῇ καθυποτάσσεσθαι, καὶ τῆς ἀσκήσεως δρόμον ἐξετέλεσας· ἀλλ' ὦ μακαριώτατε Πάτερ, καὶ θαυματουργέ Θεοφόρε, τοῖς τὴν μνήμην σου ἐκ πόθου τελοῦσιν, αἰτησαι ἰλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ζύλου Σε.

Παρήλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας· ἀντὶ στύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἵσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Γ'. 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δε εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας

προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Ε'. 15-23 & ΣΤ', 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαῖαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ

ἐκλικμήσει αὐτοὺς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέξει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Δ'. 7-15).

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Λιτή. Ἦχος α'.

Ἀγάλλεται σήμερον ἡ ἐπὶ γῆς στρατευομένη Ἐκκλησία, καὶ σὺν τῇ ἐν οὐρανοῖς θριαμβευούσῃ,

πανηγυρίζει ἐν τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου, Ἰλαρίων Πάτερ ἡμῶν θεόσοφε. Σὺ γὰρ ὡς ἀστὴρ χρυσαυγέστατος ἐναρέτου πολιτείας, κατεφώτισας τὸ νοητὸν ἡμῶν στερέωμα, καὶ τοῖς πανσόφοις λόγοις σου ἠύγασας, τῆς ἐρήμου τὰ πλάτη Ἀντωνίου σύσκηνε. Αὐτουργὸς οὖν θαυμάτων πολλῶν γενόμενος, καὶ νικητὴς δειχθεὶς κατ' ἐχθρῶν ἀοράτων, μετέστης πρὸς Κύριον, ἔνθα τὰ γέρα τῶν πόνων σου εἴληφας, καὶ πρεσβευτὴς ἡμῶν θερμότατος γέγονας.

Ἦχος β'.

Ἐρωτι τρωθεὶς τῷ θεῷ, ἀρετῶν ἀσκήσεσιν ἐκ νεότητος, τῆς σαρκὸς τὰς ὀρέξεις ἐμάρανας, ἀναθάλλων καρποὺς τοῦ Πνεύματος. Διανείμας γὰρ τὴν τῶν γονέων σου οὐσίαν, τοῖς χρεῖαν ἔχουσιν, ἐν τῇ βαθυτάτῃ ἐρήμῳ, τὴν ἀσκητικὴν σου καλιὰν ἔπηξας. Διό σε πνευματέμφορε Ἰλαρίων, πλουσίαις δωρεαῖς ἐπλούτισεν, ὁ μεσίτην ταχινὸν ἡμῖν δείξας σε, πλουτοδότης Κύριος.

Ἦχος γ'.

Ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις ἐπαναπαυόμενος Κύριος, τὴν πανάσπιλον ψυχὴν σου εὐρὼν καταγώγιον, σκὴνωμα ἅγιον τῆς δόξης Αὐτοῦ ἐποίησεν, Ἰλαρίων τρισμέγιστε. Πρέσβευε οὖν τῷ Κυρίῳ, ἀσκητῶν ἀκροθίνιον, καταδεχθῆναι Αὐτὸν καὶ ἐν ἡμῖν σκηνῶσαι, καὶ ναοὺς χρυσοτεύκτους ἀναδείξαι τῆς χάριτος, τοὺς πιστῶς τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Ἦχος δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, καὶ τῶν μιγάδων αἰ χορεῖται, τὸν καθηγητὴν τῆς ἐρήμου, ἀξίως ὕμνοις εὐήχοις τιμήσωμεν. Οὗτος γὰρ ὡς ἐκέφρων, τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ Ἀντωνίου ἐζήλωσε, καὶ μόνῳ Χριστῷ ἄχρι τελευτῆς αὐτοῦ ἐδούλευσε. Καὶ νῦν σὺν Ἀγγέλοις αὐλιζόμενος, τῷ Κυρίῳ πρεσβεύει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν τελούντων, αὐτοῦ τὸ μνημόσυνον.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Ἀσκητικοῖς παλαίσμασι σαυτὸν κατεκόσμησας, ἀγγελικὸν βίον ἐν γῇ ἐπέδειξας, Ἰλαρίων τρισόλβιε. Πάντα γὰρ ὡς σκύβαλα ἡγησάμενος, καὶ ὡς φίλην καὶ σύνοικον τὴν ἀρετὴν κτησάμενος, τὸ ζῆν ἐξεμέτρησας. Διὸ καὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως ἀπείληφας, πρεσβευτὴς ἡμῶν γενόμενος, πρὸς τὸν Κύριον θερμότερος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξολογούμενος Υἱός, ἐν ὑψίστοις ὑπὸ τῶν Σεραφεῖμ, τὸν Πρωτόπλαστον ἀναπλάσαι βουλόμενος, ὅλον ἑαυτὸν ἐκένωσεν ἀφράστως ἐν μήτρᾳ σου, Θεοτόκε Πανύμνητε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, ἐφώτισε πάντα τὸν κόσμον θεότητι, ῥυσάμενος εἰδωλομανίας, καὶ ἐν ἑαυτῷ θεώσας, εἰς οὐρανοὺς ἀνήγαγε τὸ ἀνθρώπινον, Χριστὸς ὁ Θεὸς καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, ὁ τὴν σοφὴν βιοτὴν, ἐξηλωκὼς τοῦ Ἀντωνίου τοῦ μάκαρος, καὶ πάσας λιπὼν μερίμνας, τὰς κοσμικὰς ἀσκητὰ, Ἰλαρίων σκεῦος, ἀγαθότητος, συντόνοις γὰρ πόνοις σου, λαμπρυνόμενος Ὅσιε, φωστήρ ἐδείχθης, τῶν ποθούντων τελείωσιν, καὶ τὴν ἔρημον, πολισάντων φανότατος, ὅθεν καὶ θεία χάριτι, θαυμάτων ἐπλήρωσας, τὴν οἰκουμένη καὶ πλάνου, τὰς ἐπινοίας κατήργησας, ὑψίκομε φοῖνιξ, ὁ σοφίας ἐξανθήσας, καρπὸν γλυκύτατον.

Χαίροις, ὁ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ, τὸν ἐλαφρότατον λαβὼν ἐπαυχένιον, καὶ πόθῳ ἀκολουθήσας, αὐτῷ τοῦ βίου τερπνὰ, καὶ ὁρμὰς ἀτάκτους, παρωσάμενος, ἐντεῦθεν ἠξίωσαι, εἰς οὐράνια δώματα, κατασκηνώσαι, ἔνθα καὶ ὁ Ἀντώνιος, ὁ διδάσκαλος, τῶν σῶν πόνων ἀγάλλεται, Πάτερ ἐρήμου σέμνωμα, Γαζαίων ἀνάστημα, καὶ Ἐκκλησίας κοσμητορ, ὑπὲρ ἡμῶν καθικέτευε, Χριστὸν Ἰλαρίων, τῶν τιμώντων γηθοσύνως, τὴν θεῖαν μνήμην σου.

Αἴγλη, κατορθωμάτων τῶν σῶν, ὑφηγητὰ τῶν ἀσκητῶν ἱλαρώτατε, δυνάμεις ἐσκοτισμένας, τοῦ παμβεβήλου ἐχθροῦ, τοῦ καὶ μισοκάλου κατεδίωξας, καὶ θείοις πυρσεύμασι, πρὸς τὴν πίστιν ἐφώτισας, τοὺς προσιόντας, τῇ σῇ χάριτι Ὅσιε, ἐκλαμπρότατε, τρισαθλίους ἱκέτας σου, πᾶσιν ἡμῖν ἀνάτειλον, τὸν ἥλιον γνώσεως, σωτηριώδους καὶ νέφη, τῆς ἀγνωσίας ἐξάρπασον, ὁ λάμπας ἐν κόσμῳ, Ἰλαρίων σωφροσύνης, βολαῖς καὶ νήψεως.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Πνεύματος Ἁγίου πλήρης γενόμενος, ὁ ὅσιος Ἰλαρίων, τὰς τῶν δαιμόνων ἐπινοίας κατήργησε· τῷ Σταυρῷ γὰρ ὀπλισάμενος, καὶ ἐν τούτῳ θαρρῶν, πάσας τὰς νόσους λόγῳ ἐθεράπευσε, ψυχῶν μὲν τὰ πάθη, σωμάτων δὲ πᾶσαν μαλακίαν· αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, κατάπεμψον καὶ ἡμῖν τὴν εἰρήνην σου, ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν παισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.
Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἐγκρατείας τῇ αἵγλῃ λαμπρυνθεῖς τὴν διάνοιαν, ἥστραψας θαυμάτων ἀκτῖνας Ἰλαρίων Πατὴρ ἡμῶν, καὶ γεγονὸς φωστὴρ περιφανῆς, καὶ στυλὸς εὐσέβειας θεαυγῆς, καταυγάζων τῇ ἐνθέῳ σου βιοτῇ, τοὺς πίστει προσιόντας σοί. Δόξα τῷ δεδωκότι σοὶ ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σου, πάσιν ἰάματα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Ἀγάπη θεϊκῇ, τετρωμένος τὴν πόλιν, Γαζαίων ἰλαρέ, τῇ ψυχῇ καὶ τῇ ὄψει, ταχὺ ἐγκατέλιπες, καὶ τὴν ἔρημον ὥκησας, ἣν ἀνέδειξας, τῶν σῶν καμάτων παλαιστραν, θαυματόβρυτε, Πατὴρ ἡμῶν Ἰλαρίων, τῆς πίστεως πρόβoλε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένε ἀγαθή, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, εὐχαῖς σου ῥυπτικάῃς, πρὸς Υἱὸν καὶ Θεὸν Σου, θεράπευσον δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, ὧν διέπραξα, παραπτωμάτων ἀφρόνως, ἵνα Δέσποινα, Σὲ μεγαλύνω ἀπαύστως, καρδίᾳ καὶ χεῖλεσι.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὰ τοῦ κόσμου μάταια, φυγὼν τελείως, ἦρας ἐπαυχένιον, τὸν σὸν σταυρὸν καὶ τοῦ Χριστοῦ, ὃ Ἰλαρίων τοῖς ἵχνεσιν, ὥσει ἐχέφρων, καλῶς ἠκολούθησας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν δαιμόνων παίγνιον, οἵμοι ὁ τάλας, Θεοτόκε γέγονα, πλὴν ταῖς δεήσεσι ταῖς Σαῖς, θαρρῶν κραυγάζω Σοι· δίωξον, παθῶν μου νέφος, ἀγνή Ἀειπάρθενε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀϋλου λαμπρότητος θεοειδὲς κοινωνέ, ἡθῶν τῆς χρηστότητος φωτολαμπὲς φρυκτωρὲ καὶ ὄλβε πολῦτιμε τῆς θεϊκῆς ἀγάπης, εὐκλεὲς Ἰλαρίων, ὁ ὑπερόπτης πάντων τῶν φθαρτῶν καὶ προσύλων, ἀφθάρτων καὶ ἡμᾶς ἀγαθῶν πόλου ἀξίωσον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δρακὶ τὸν συνέχοντα πᾶσαν τὴν κτίσιν, Χριστόν, ἀφράστως ἐβάστασας ἐν σῇ γαστρί, Μαριάμ, πανῦμνητε Δέσποινα· ὅθεν ἀξιοχρέως χοϊκῶν αἰ χορεῖται σὲ ἀνυμνολογοῦμεν καὶ πιστῶς σοι βοῶμεν· ἰλέωσαι ἡμῖν σὸν Υἱὸν τὸν ὑπεράγαθον.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Προκείμενον. *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.*

Στίχ. *Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.*

Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν.

Ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειπον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειπον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Στίχ. *Ἐλεήμον, Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειπον τὸ ἀνόμημά μου.*

Ἐπισκοπῆς τῆς ἐν Πάφῳ τὸν ἀσκητὴν καὶ σεμνὸν οἰκήτορα, Ἰλαρίωνα τὸν θεοείκελον καὶ θαυματόβρυτον οἱ πιστοὶ ἐγκωμιάσωμεν λέγοντες· ὁ τῆς Κωνσταντίας, τῆς διακονησάσης σοι ἰασάμενος τὸν γαμβρὸν καὶ τὴν θυγατέρα καὶ παράλυτον ἐκ τῆς κλίνης ἐγείρας, ἔγειρόν με ἐκ πτώσεως θανατηφόρων, ἵνα εἰς αἰῶνας μεγαλύνω σε.

Εἵτα, οἱ Κανόνες· τῆς Παναγίας, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: *Τὸ φαιδρὸν ὕμνῳ, παμμάκαρ, σὺν θαυμάτων.* Ποίημα Θεοφάνους.

Ῥδὴ α' Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Τὸν φωσφόρον καὶ φωτοειδῆ, βίον σου Μακάριε, περιχαρῶς εὐφημεῖν προθυμούμενος, τῇ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἰλαρότητι φαιδρυνθῆναί με πρέσβευε, καὶ τῆς ἁμαρτίας, Πάτερ τὴν κατήφειαν ἀπέλασον.

Ὀλοτρόπως Μάκαρ τῷ Θεῷ, χαίρων προσεχώρησας, ἔξω σαρκὸς καὶ τοῦ κόσμου γενόμενος, καὶ τὸν νοῦν ἀθόλωτον, τεταμένον δι' ἐγκρατείας ἐτήρησας, τὸ τῆς ἀπαθείας, ἔνθεον ἐντεῦθεν μνηστευσάμενος.

Φανοτάταις σὺ μαρμαρυγαῖς, περιαιυγαζόμενος, τῆς ἀρχικῆς καὶ ἀκτίστου θεότητος, πατρικῆς ἡλόγησας, ἀθείας καὶ πολυτάραχον ἄγνοιαν, ταύτης ἀπεστράφης, μόνη τῇ Τριάδι συντασσόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἀνατείλας ἥλιος ἐκ σοῦ, Μῆτερ ἀειπάρθενε, ὁ ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων νοούμενος, καὶ τῷ ὀρωμένῳ δέ, παραδόξως περιγραφόμενος σώματι, τῷ τῆς εὐσεβείας, φέγγει τοὺς ἀνθρώπους κατεφώτισεν.

Ὡδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ἰώμενος παθῶν τὰς ἐπαναστάσεις, συντόνοις ταῖς ἀσκήσεσιν, Ἰλαρίων, ἐμάρανας ἀοίδιμε ἀνακράζων, οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὥς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Δερματίνους νεκρώσεως τοὺς χιτῶνας, ἀπέξεσας τῷ ξίφει τῆς ἐγκρατείας, καὶ ὕφανας ἱμάτιον σωτηρίου, βοῶν τῷ Κτίστη σου· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ῥωννύμενος ἐλπίδι τῶν αἰωνίων, καὶ Θεῷ προσαγόμενος θεοφόρε, παλάμαις τοῦ θεόφρονος Ἀντωνίου, ὃν καὶ μιμούμενος, φωστήρ γεγένησαι, Ἰλαρίων θαύμασι, λάμπων Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάντα τῇ βουλήσει μόνη μορφώσας, τὸν ἄνθρωπον ἡξίωσε μορφωθῆναι, πλαττόμενος ἐν μήτρᾳ σου Θεομήτορ, ᾧ νῦν κραυγάζομεν· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀντωνίου τοῦ θείου ἐζηλωκῶς, τὸν ἐνάρετον βίον πνευματικῶς, ἐπ' ὧμων σου ἔλαβες, τὸν σταυρὸν τοῦ

Κυρίου σου, καταλιπὼν τοῦ βίου, τὴν ἅπασαν μέριμναν, τῇ τῶν παθῶν νεκρώσει, τῷ πνεύματι ἔζησας· ὅθεν καὶ τὴν κτίσιν, παραδόξων θαυμάτων, ἐπλήρωσας Ὅσιε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι. Ἰλαρίων Πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωτεινὴν, νεφέλην ὑμνήσωμεν, βάτον τὴν ἀκατάφλεκτον, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐσας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον, ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεςις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὸ καὶ βοῶμεν αὐτῇ· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Ὡδὴ δ'. Ὑμνῶ Σ, ἀκοῇ γὰρ Κύριε.

Νεκρώσας, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, τὸν χειμάρρουν τῆς ἀνομίας, Ἰλαρίων Ὅσιε, δαιμόνων τε τὰς μεθοδείας φυγών, ἐν γαλήνῃ θείου Πνεύματος, μετὰ δικαίων Πάτερ ἀναπέπαυσαι.

Ὑδάτων, ἐπιρροίαις Ὅσιε, ἀρδευόμενος τῶν δακρύων, τὴν τῆς ψυχῆς ἄρουραν, πολύκαρπον τῇ γεωργίᾳ σαφῶς, τοῦ Σωτῆρος πᾶσιν ἔδειξας, τῶν ἀσκητῶν πληθύνας τὰ συστήματα.

Μεθέξει, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κρατυνόμενος, Ἰλαρίων, πονηρίας πνεύματα κατέρραξας, καὶ τῇ δυνάμει Χριστοῦ, ἀσθενοῦντας ἐθεράπευσας, προφητικὴν πλουτήσας καθαρότητα.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε, καὶ παστάδα ἔμψυχον, Θεομήτορ εὐλογημένη, καὶ νοητὴν τράπεζαν, καὶ λυχνίαν κατανοοῦμεν, ἐξ ἧς τοῖς ἐν σκότει ἐξανέτειλε, τῆς πατρικῆς οὐσίας τὸ ἀπαύγασμα.

Ὦδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Ὡς ἀστραπή, καθαρότητι βίου καὶ πολιτεία, τῇ τῶν Ἀσωμάτων ὁμοιουμένη, λάμπας ἐν κόσμῳ, τὸν τοῦ σκότους προστάτην, ἀπελαύνεις Θεομακάριστε, τῷ τῆς εὐσεβείας φωτὶ λαμπρυνόμενος.

Παντοδαπαῖς, διαλάμπων θεόφρον θαυματουργίαις, καὶ χάριτι θείᾳ πεφωτισμένος, πᾶσιν ἐγνώσθης, θησαυρὸς Ἰλαρίων, ἱαμάτων Πάτερ θεόληπτε, ἄλλος τις Προφήτης Θεοῦ γνωριζόμενος.

Αἶγλη τῶν σῶν, ἱλαρώτατε Πάτερ κατορθωμάτων, τὰς ἐσκοτισμένας ἐχθροῦ δυνάμεις καταδιώξας, καὶ τῆς τούτων μανίας, ἀφαρπάσας τοὺς σοὶ προστρέχοντας, θείαις δαδουχίαις, πρὸς πίστιν ἐφώτισας.

Θεοτοκίον.

Μίαν ἡμῖν, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις καθορωμένην, ὑπόστασιν μόνη Εὐλογημένη, τίκτεις ἀφράστως τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, σαρκωθέντα δι' οἶκτον ἄφατον· Τοῦτον οὖν δυσώπει, φρουρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Ὡδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ παισμάτων.

Μοναρχία λατρεύων Θεότητος, τὸ τῆς ἀναρχίας πολύαρχον ἤλεγξας, εἰδωλικὴν δυσσέβειαν, καταργήσας θεόφρον τῇ χάριτι.

Ἀνατείλας ὡς φοῖνιξ ἐξήνθησας, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, τῇ τῶν καρπῶν γλυκύτητι, κατευφραίνων πιστῶν τὰ πληρώματα.

Καθαιρέτης ἐδείχθης ἀήτητος, τῶν τῆς πονηρίας πνευμάτων ἀοίδιμε, πλουτοποιὰ χαρίσματα, πρὸς Θεοῦ Ἰλαρίων δεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Ὡς φωστήρα ἄδυτον, τοῦ νοητοῦ σε ἡλίου, συνελθόντες σήμερον, ἀνευφημοῦμεν ἐν ὕμνοις· ἔλαμψας τοῖς ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνοσίας, ἅπαντας ἀναβιβάζων πρὸς θεῖον ὕψος, Ἰλαρίων τοὺς βοῶντας· χαίροις ὦ Πάτερ, τῶν Ἀσκητῶν ἡ κρηπίς.

Ὁ Οἶκος.

Ἐρασθεὶς τῶν τοῦ Χριστοῦ θείων παραγγελμάτων, καὶ μισήσας σαρκὸς καὶ κόσμου τὴν ἀπόλαυσιν, προσῆλθες προθύμως αὐτῷ, καὶ ἐγένου ἀστήρ, φωτίζων τὰ πέρατα πάντα, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος· διὸ προσπίπτων καθικετεύω σε· φώτισον κάμοῦ τοὺς

ὀφθαλμούς τῆς ψυχῆς, τοῦ ἀνυμνῆσαι τοὺς σοὺς ἀγῶνας, οὓς ἐπεδείξω ἐπὶ γῆς διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, ἥσπερ νῦν ἀπολαύων, μνήσθητι τῶν ἐκβοώντων· καίροις ὦ Πάτερ, τῶν Ἀσκητῶν ἡ κρηπίς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Μεγάλου.

Στίχοι.

*Ἐν δάκρυσιν πρὶν καὶ πόνοις σπείρας κάτω,
Ἰλαρίων θέριζε νῦν καίρων ἄνω.*

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ Ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα

Ῥημάτων ὁ φθόγγος σου, καὶ τῶν θαυμάτων ἡ χάρις ἡ ἔνθεος, εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε, τὴν γῆν Πάτερ Ὅσιε, θεοσεβείας πυρσῷ, πᾶσιν ἐπιλάμπουσα πιστοῖς, τῶν ἱαμάτων τὴν ἰλαρότητα.

Σταυρῷ τειχιζόμενος, τῷ τοῦ Σωτῆρος, ἀλώβητος ἔμεινας, ἀλόγως ἐφορμήσαντος, δαιμόνων φρυάγματος ἐπὶ σὲ Πάνσοφε· οἶδε γὰρ ὁ ὕψιστος Θεός, περιφρουρεῖν τοὺς αὐτοῦ θεράποντας.

Ὡς στῦλος ἀκράδαντος, οὐρανομήκης, ὡς πύργος ἀσάλευτος, ὥραθης δι' ἀσκήσεως, πυρσεύων τὰ θαύματα, διδοὺς ἰάματα, βρύων θεῖα δόγματα πηγῆς, ἐξ ἀενάου τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν.

Θεοτοκίον.

Νεφέλη Παρθένος σε, δικαιοσύνης, τὸν ἥλιον ἔτεκε, παρθένος διαμείνασα, τῷ πάθει τοῦ σώματος προσομιλήσαντα, ἄνθρωπον γενόμενον Χριστέ, δι' εὐσπλαγχνίαν καὶ συγκατάβασιν.

Ὡδὴ η'. Κάμινος ποτέ.

Θρόνος ἀληθῶς, αἰσθήσεως ἐγένου, θεία συνέσει λαμπρυνόμενος, καὶ θείοις προστάγμασι, θεοφρόνως ὀδηγούμενος, καὶ ἀρετῇ λαμπόμενος, Ὅσιε Ἰλαρίων, τῶν Ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ἄρμα μυστικόν, τὸ ὄνομα βαστάζων, τὸ τοῦ Κυρίου ὥφθης Ὅσιε, δι' ἔργων λαμπρότητος, καὶ θαυμάτων ἐπιδείξεως, καὶ καθαρᾶς βιώσεως, Ὅσιε Ἰλαρίων, τῶν Ἀσωμάτων ὁμόσκηνε.

Υἱοθετηθεὶς, τῇ χάριτι τῇ θείᾳ συγκληρονόμος Θεοῦ γέγονας, καὶ πλοῦτον οὐράνιον, βασιλείαν ἀδιάδοχον ἀπειλήφας θεσπέσιε, κράζων· ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μύρον νοητόν, ἐκκενωθὲν Παρθένε, ὀνομασμένον Υἱὸν τέτοκας, ἀτμοῖς τῆς θεότητος, τοὺς βροτοὺς εὐωδιάζοντα, καὶ τῆς φθορᾶς ῥυόμενον, κράζοντας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Ανάρχου Γεννήτορος.

Ἁγίων σκηνώματα, χοροβατεῖν ἡξίωσε, τὴν ζωὴν διανύσας ἀγίως Ὅσιε· καὶ ὡς πεφηνότι δικαίῳ, σοὶ

τριλαμπές, άνέτειλε φέγγος, καί ή τούτου σύζυγος, εϋφροσύνη σε έδέξατο.

Τών άθλων τὰ έπαθλα, παρά Θεοϋ δεξάμενος, καί ζωής αιωνίου σαφώς λαβόμενος, καί τής καλλονής Ίλαρίων, τής ύπέρ νοϋν, Πάτερ εϋμοιρήσας, ύπέρ τών ύμνούντων σε, τόν Δεσπότην καθικέτευε.

Ός κέδρος ύψίκομος, δι' άρετής ύψούμενος, έν αύλαϊς Ίλαρίων, Θεοϋ πεφύτευσαι, καί ως κεκλεισμένος δέ κήπος, ως εϋθαλής, Παράδεισος ώφθης, ως πηγή ίάματα, Ίλαρίων αναβλύζουσα.

Θεοτοκίον.

Νυμφών έ χρημάτισας, τής ύπέρ νοϋν σαρκώσεως, τής τοϋ Λόγου Παρθένε Θεογεννήτρια, περιβεβλημένη έν δόξη, τών άρετών, καί πεποικιλμένη· διό σε Πανάμωμε, Θεοτόκον καταγγέλλομεν.

Έξαποστειλάριον. Ό οϋρανόν τοίς άστροις.

Τò ίλαρόν σου Πάτερ, καί καθαρώτατον όρών, τής διανοίας ό πάντων, γινώσκων τās ένθυμήσεις, φωστήρα κόσμω δεικνύει, σέ μοναζόντων τò κλέος.

Θεοτοκίον.

Τόν Ποιητήν τών αιώνων, καί τών Άγγέλων Δεσπότην, άποτεκοῦσα Παρθένε, τοῦτον ίκέτευε δείξαι, τής δεξιᾶς παραστάτας, μερίδος τοῦς σοῦς ίκέτας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσθῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.
Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλος ἀνακείμενος, διὰ παντὸς τῷ Κυρίῳ, σάρκα μὲν
ἐνέκρωσας, ἀρετῶν ἀσκήσεσιν ἐκ νεότητος· τῆς ψυχῆς
ὄμμα δέ, θεωρίαις Πάτερ, φωτοβόλοις ἀνεπτέρωσας·
διὸ γενόμενος, θείων δεκτικὸς διαδόσεων, ἰάσεων
χαρίσματα, καὶ θεοσημίας ἐπλούτησας, πᾶσι
διανέμων, τοῖς χρήζουσι πλουσίας δωρεάς, καὶ
παρρησία δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. (Δίς).

Αἵγλην τὴν τρισήλιον, φωτιστικῶς δεδεγμένος,
Ίλαρίων Ὅσιε, αἰσθητὸς ὡς ἥλιος διελήλυθας, τὰ τῆς
γῆς πέρατα, διασπείρων πᾶσι, τὰς ἀκτῖνας τῶν
θαυμάτων σου· διὸ Προφήτην σε, καὶ θαυματουργὸν
ἀνεκήρυκτον, καὶ θεῖον καὶ θεόληπτον, οἱ τῆς εὐποιίας
μετέχοντες, καὶ τῶν ἱαμάτων, θεόφρον ἀπολαύοντες
τῶν σῶν, καὶ σωτηρίαν καρπούμενοι, ταῖς
διδασκαλίαις σου.

Βίου τὴν τερπνότητα, καὶ τὰ ὁρώμενα πάντα,
ὑπερβὰς τῇ χάριτι, καὶ πρὸς τὰ νοούμενα καὶ
ἀσάλευτα, μεταβὰς Ὅσιε, καθαρῶς τῷ μόνῳ, καθαρῶ
τε προσωμίλησας, νοὸς ὀξύτητι, καὶ τῇ τῆς ψυχῆς
καθαρότητι, ὡς Ἄγγελος ἐβίωσας, καὶ μετὰ τῆς ὕλης
ὁρώμενος· καὶ νῦν τῷ Δεσπότῃ, τῶν ὅλων
παριστάμενος Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ, ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος β'.

Τὸ ἱλαρὸν σου Πάτερ, καὶ καθαρὸν τοῦ βίου, ἰδὼν ὁ Χριστός, τὸ πρᾶον καὶ ἡσύχιον, μονὴν πεποίηται ἐν σοί, καὶ γέγονας οἰκητήριον θεῖον· καὶ διὰ τοῦτο σὺν Ἀγγέλοις ἐν οὐρανοῖς, αὐλίζῃ μακάριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅλος, ἡδονῶν φθοροποιῶν, ὅλος πεπλησμένος παντοίων, κακῶν γεγένημαι, ὅλος ὁ ταλαίπωρος, ἐκ παίδων βέβηλος, ἕως γήρως μεστός εἰμι, κακῶν τῶν συνήθων· ἀλλὰ ἡ τὸν αἶροντα τὰ ἁμαρτήματα, κόσμου ἀπορρήτως τεκοῦσα, τοῦτον καθικέτευε δοῦναι, τῶν πλημμελημάτων μοι τὴν ἄφεσιν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Απόλυσις.

